

המבנה-הדיביזיוני החדש

יתכן מאוד כי הוא ישתנה תוך שנים אחדות; אולם אחרי שתי שנות ניסוי, החלטנו לקבוע-מסמרים בבנין דיביזיות רגלים חדשה זו, אשר תהיה מאורגנת בשלוש, כריגדות מוגברות, לפי הביטוי הנקוט על ידינו. ראשית, זה יאפשר לדיביזיה זו לפעול על פני חזית רחבה, עד כ-25 ק"מ. שנית, כאשר יהיה הדבר הכרח וחיוני — אם כי הריהו דבר שצריך להמנע ממנו במלחמה אטומית — תוכל הדיביזיה הזאת להתרכז על מנת להחזיק בקרקע חיונית. אם יהיה עליה לעשות זאת, הכרחי שהבריגדות תכלולנה ארטילריה ושריון — דבר אשר פירושו למעשה הוא „בריגדה מוגברת“. ניסויים דומים נערכו בדיביזיות השריון, אולם הם טרם הביאו למסקנות שתהיינה כה כרויות עד שגיתן יהיה לקבלן ולהנהיגן, ועוד יוסיפו לבחון צורת-ארגון נסיונית לדיביזיות שריון.

לנוכח הויכוח הנפוץ עתה בצבאות העולם על „עוצבת היסוד“ של המחר — האם דיביזיה, או צוות-רימנטי, או שמא אף גדוד מוגבר — משנה-ענין ישנו בהודעת מיניסטר המלחמה הבריטי בבית הנבחרים באפריל 1956, הניתנת להלן.

*

„בשנה האחרונה בוצעו בגייסותינו החונים בגרמניה גייסותיים בענין ארגון-חדש לדיביזיות הרגלים והשריון. ברור עתה כי הגענו לפתרון של בעיית דיביזיות הרגלים, והמבנה המחודש שלה מונהג עתה בפועל. אינני אומר כי ארגון זה הוא בהכרח הארגון הנכון, ואינני אומר כי הוא ישאר בתוקפו זמן רב. נוכח מהירות הקדמה המועיית והתגליות הטכניות,

גומי-צבא מוטסים — בדמות העתודה-האסטרטגית הבריטית בעתיד

לעומת מצרים, עם מטוסי הקרב החדשים והמפציציט הדיביוניים המהירים אשר לנו — המערך.

מי שהיה מיניסטר המלחמה בממשלת הלייבור, בזהן סטראצי — הוגה הדעות הסוציאליסטי הנודע, ודובר ראשי של מפלגת-העבודה בפרלמנט בעניני צבא, אמר בין השאר בויכוח שבבית הנבחרים באפריל ש.ז.:

„מסכים אני עם הרבה מהדברים שאמר מיניסטר המלחמה בענין העתודה האסטרטגית אשר כיום יש לה לדעתי תפקיד חדש. התפקיד הישן, אשר היה בעבר לנגד עינינו — לשמש כתגבורת לקר-חזית שיקיימו בעלי-בריתנו באירופה — נעלם; אולם מסכים אני כי רבים השיקולים בזכות אותו דבר אשר לשם קיצור מכנים אנו אותו בשם „תפקיד מכבי-ראש“; ישמח אני מאוד כי האדון הנכבד מאוד החל להקים לתכלית זו בריגדה הניתנת להססה. בטוחני כי הדבר הדרוש לנו באמת הוא עתודה אסטרטגית, שכולה ניתנת להססה. לתפקידי „מכבי-ראש“, אשר תוכל לצאת תוך שעות לכל חלק שהוא של העולם — דבר האפשרי עתה מבחינה טכנית. עתודה אסטרטגית כזאת לא תכלול אוי, כמובן, את מלוא ההפרש שבין 110 אלף האיש בעוצבות שהועדו כבר לתפקידי מסור שים ל-200 האלף אשר עלינו לקבוע את חלוקתם לתפקידים. כי הרי מצויים עוד כל מיני צרכים ותכליות מגוונים אשר לא הזכרתים כאן. אולם עוצמתה תהיה אולי בין 25,000 ל-50,000 איש.“

עם השתנות מבנה הקיסרות הבריטית — ועם התכווץ היקפה — משתנות גם המגמות לעתודה-אסטרטגית מרכזית (זו אשר היתה קרויה פעם „עתודה קיסרותית“, ואשר איננה קיימת למעשה מאז מלחמת העולם השנייה); אך אין ספק כי לא פחתה חיוניות ההכרח שבה למדיניות הבריטית.

דיונים שונים בויכוח-על-ההגנה בפרלמנט הבריטי השנה מאשרים זאת. להלן קטע מסקירה ב„בטאון הצבא“ הבריטי בריג' יאן הארוי, חבר הפרלמנט.

בשעת הויכוח נתע-ררו חילוקי דעות אחדים בענין בריגדת הרגלים ה-24, שנועדה לשימוש בפעולה מהירה של „טיפול“ במהומות אורחיות וחיכוכים מזוינים „זעירים“ לכשיתעוררו בתחלים מרוחקים מעבר לים. מפלגת האופוזיציה טענה כי „מטוסים להטסת הבריגדה אינם מצויים לאמתו-של-דבר במספר המספיק לרשותנו.“

כאן נתרחש אחד מאותם חילופי דברים בין מיניסטר הדיביוניים לקול ויג, אחד מצירי מפלגת-העבודה, מחברי הנהלתה בפרלמנט, אשר ציינו מזה כמה שנים את הויכוח-השנתי על הצבא: (יצוין, כי דובר האופוזיציה בענין זה הוא בעל האמר „בימי „משבר-סואץ“ אשר גרם לסנסציה לא מעטה בסענתו כי במקרה של פרוץ פעולות איבה כמזרה הים התיכון תמצא בריטניה במצב של נחיתות איכותית — מבחינת הציוד —